

РЕШЕНИЕ

№ 887

гр. София, 11.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Арnaudова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Весела Андонова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **9080** по описа за **2012** година докладвано от съдия Весела Андонова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 02.07.2012 г. по НАХД № 5597/2011 год., Софийски районен съд, НО, 9 състав, е отменил наказателно постановление /НП/ № 22-2201709/05.07.2010 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С., с което на П. Р. В. от [населено място] е наложено на основание чл. 416, ал.5 във вр. с чл. 414, ал.1 от Кодекса на труда (КТ) административно наказание „глоба”, в размер на 5000 /пет хиляди/ лева за нарушение на чл. 1, ал.2 от КТ.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда” - С., с която се иска неговата отмяна като постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. В съдебно заседание жалбата се поддържа от юрисконсулт С., която моли да бъде отменено обжалваното съдебно решение и потвърдено процесното НП.

Ответникът по касационната жалба чрез процесуалния му представител адв. М. намира жалбата за неоснователна по съображения подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки. Прави възражение за изтекла погасителна давност.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София - град, X-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект.

Разгледана по същество същата се явява неоснователна.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление.

За да постанови атакуваното съдебно решение при правилно установена фактическа обстановка, СРС е приел, че в АУАН и в НП не е посочена дата на извършване на нарушението. На следващо място е прието, че е неправилна правната квалификация на нарушението по чл.1, ал.2 от КТ, вместо по чл. 62, ал.1 от КТ. Накрая – неправилно е ангажирана АНО на наказаното лице, тъй като само главния директор на ДПСВ има право да назначава и уволнява работници и служители в съответствие с чл. 15, ал.1, т.2 от Правилника за дейността и структурата на ДПСВ.

При стриктно спазване на процесуалните правила Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, които са били нужни за установяване на фактите по делото. При анализа на събраните доказателства, от правна страна, решаващият състав е развил убедително съображения за законосъобразно протичане на административно-наказателното производство, изложил е подробни мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил, въз основа на което е формулирал крайния си правен извод относно обжалваното пред него наказателно постановление. Така направеният извод съответства на приетите по делото доказателства, поради което решението е обосновано и в съответствие с материалния закон. Настоящият съдебен състав на АССГ е напълно съгласен с приетото за установено от фактическа и правна страна в мотивите на районния съд, но и не споделя касационните оплаквания и наведените доводи в касационната жалба срещу решението на СРС. Противно на твърдяното в касационната жалба, решаващият състав на СРС е анализирал с необходимата прецизност събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства, при което по категоричен и несъмнен начин е установил фактите по делото, въз основа на които е стигнал до верни правни изводи. Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление. При постановяване на решението не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, събрани са всички относими и допустими доказателства.

Налице е неяснота относно датата на извършване на твърдяното нарушение, което от своя страна води до съществени процесуални нарушения ограничаващи правото на защита на административнонаказаното лице. В АУАН и НП са посочени дати 06.01.2010 г., 07.01.2010 г., 19.01.2010 г., 21.01.2010 г., 26.01.2010 г., 29.01.2010 г. и 30.01.2010 г., дати на извършване на проверки 23.04.2010 г., 28.04.2010 г., 30.04.2010 г. и 05.05.2010 г.

Съдът, в решаващия състав, намира, че дата на извършване на административното нарушение не е посочена и в мотивите на наказателното постановление. Не става ясно коя е датата на извършване на нарушението - дали това е датата на изпълняваната от

С. работа, или датата на установяване на нарушението, или датата на приключване на проверката / в т.ч. и на прегледа на представените документи/. Датата на извършване на административното нарушение е задължителен реквизит, както на АУАН /чл. 42, т. 3 от ЗАНН/, така и на наказателното постановление /чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН/. Този реквизит е съществен, тъй като е определящ по отношение на преклузивните срокове по чл. 34 от ЗАНН и давностния срок по чл. 80, ал. 1, т. 5 от Наказателния кодекс. Датата на извършване също така е индивидуализиращ белег на нарушението. Следователно, липсата на дата в съдържанието на АУАН и наказателното постановление е съществено процесуално нарушение, което е основание за отмяна на издаденото наказателно постановление.

СРС е изпълнил служебното си задължение да събере доказателства за проверка на изложените в акта и НП факти, като е приобщил към делото по надлежният процесуален ред относимите писмени и гласни доказателства, на базата на които е постановил законосъобразния си съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила по изложените съображения.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предложение 1 от АПК, Административен съд София-град, X-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 02.07.2012 г. по НАХД № 5597/2011 год., на Софийски районен съд, НО, 9 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.